

Grunden lige saa lidt som alle andre Fags Arbejdere vide Besked om, hvordan vedkommende Industri rent forretningsmæssigt er stillet. For Sagen er jo den, at de ere ikke Deltagere i Forretningen, de have jo ikke Andel i Overskuddet, de kende jo slet ikke noget til disse Forhold, og jeg vil gøre Finansministeren opmærksom paa, at Arbejdsgiverne her i Landet have ført en stor og haardnakket Kamp mod Arbejderne for at hindre dem i at faa blot den mindste Del i Ledelsen. Det var Kapitalisternes store Feltraab under Lockouten i 1899, at blot Arbejderne vilde tale endogsaa en lille Smule med om, hvorledes Arbejdet skulde ordnes paa Værkstederne, skønt det mange Gange kan have Betydning baade for Lønnen og Arbejdstiden og andre Forhold, saa sagde Kapitalisterne: Ikke Spor, hvem er Herrer i Huset, vi ere Herrer i Huset; og Kapitalisterne førte den store Kamp for at hævde deres Herreret i Huset. Det forekommer mig, at Finansministeren skal gaa til Herren i Huset, og jeg tror ogsaa, han gør det, jeg tror, at han stadig har haft Herren i Huset in mente, da han udarbejdede denne Toldlov. Vi kunne vedtage vort, det andet Ting kan sige sit Ord, til syvende og sidst er det maaske det tredie Ting, der vedtager enhver Toldlov i Danmark, i alt Fald foreløbig. Altsaa ved denne Appel til disse Arbejdere underkender Finansministeren ganske de nuværende økonomiske og sociale Tilstande. Men det er desuden slet ikke Særinteresserne, som det her i dette Tilfælde kommer an paa, det er Almeninteresserne, og selv om Særinteresserne paa et enkelt Punkt staa i Strid med Almeninteresserne, saa skulde Almeninteresserne vel føres igennem. Hvad Socialdemokratiet vil, hvad Socialdemokratiet mener om denne Sag, fremgaar af vort Program, af vor Kongresbeslutning i 1901, af Artiklerne i vor Presse, det fremgaar af vor Ordførers Tale forleden. Ingen kan være i Tvivl om, at hvad vi ville, er, hvad Arbejderklassen vil, det tror jeg, jeg tør sige, det er, hvad de organiserede Arbejdere som Helhed ville. Vi staa ikke her som Repræsentanter for enkelte snævrere Fag, vi staa som Repræsentanter for Arbejderklassen, ja, jeg kan gaa videre og sige, som Repræsentanter for det arbejdende Folk. Bag os 24 socialdemokratiske Repræsentanter staa 77,000 Vælgere. Jeg tør nok sige, at det er Arbejderklassens Udtryk, og gennem os skal Finansministeren nok faa fuld og klar Besked paa,

hvad vi mene, at Toldbeskyttelsen kan taale i Nedgang.

Jeg glæder mig for øvrigt over den Forhandlingsvillighed, der er kommen frem, og jeg er meget glad over, at den højtæredede Finansminister saa fuldt ud anerkendte den Forhandlingsvillighed, der havde vist sig fra Socialdemokratiets Side gennem det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsens) Tale forleden. Jeg haaber, at det ved en saadan gensidig Forhandlingsvillighed maa kunne lykkes gennem en Udvalgsforhandling at faa udarbejdet en bedre Toldlov, en ny Toldlov, som vi med Glæde kunne stemme for kan sendes fra dette til det andet Ting. Maa jeg kun endnu henstille til det Udvalg, der bliver nedsat, at det ogsaa vil overveje den Tanke, som ogsaa det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds fremsatte forleden, og som er kommen frem fra en Række af Medlemmer, der have haft Ordet, nemlig at Udvalget gør Grundværdiskatten og Værdistigningsskatten til Genstand for Overvejelse. Jeg tror, det vil være rigtigt. Det er muligt, at vi netop der have en Skattekilde ved Siden af Formue- og Indkomsts-katten og Arveafgiften, som kunde bidrage til at gøre Toldloven betydelig bedre, end den nu er. Jeg deler ikke Henry Georges Lære i den Forstand, hvori den ofte fremstilles som en afsluttet Lære, som et Universalmiddel; men jeg tror, der ligger en Del Sandhed deri. Jeg tror, Henry George har peget paa noget, som man maaske ogsaa indenfor Demokratiets Kredse i lang Tid har overset, at Grundskatterne have deres overordentlige Betydning. Vi, der have deltaget i det kommunale Liv og den kommunale Husholdning og have gjort det i en Del Aar, have lært at sætte Pris paa Grundskatterne og at forstaa deres Betydning i den offentlige Husholdning. Jeg tror, at en Omdannelse af den nuværende Ejendomsskyld, som i mange Maader virker uretfærdigt, til en Grundværdiskat vilde være et demokratisk og socialt Fremskridt, selv om vi ikke tror paa saa store Virkninger deraf som de ortodokse Geogister.

Maa jeg, inden jeg vender mig fra den højtæredede Finansminister, kun gøre en eneste Bemærkning endnu. Naar den højtæredede Minister sluttede sin store Tale forleden med at sige, at ham som Finansminister kunde det egentlig være ligegyldigt, om der kom en Toldlov eller ej, han som Finansminister stod godt nok,